Β. Λεγκόιντα: Οι πιστοί της Ουκρανίας υποβάλλονται σε ένα τερατώδες πείραμα

Η κυβέρνηση της Ουκρανίας εντείνει τις διώξεις εναντίον της κανονικής Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Για τις συλλήψεις, την αλλαγή του εκκλησιαστικού ημερολογίου και τους ναούς της Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου μίλησε σε συνέντευξή του στο πρακτορείο RIA - Novosti ο πρόεδρος του Συνοδικού Τμήματος Σχέσεων της Εκκλησίας με την Κοινωνία και τα ΜΜΕ Β. Λεγκόιντα.

– Ακούγονται δηλώσεις ότι η ουκρανική κυβέρνηση έθεσε ως σκοπό την εξαφάνιση της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Ποιες κινήσεις αναμένετε από αυτήν, είναι δυνατές μαζικές συλλήψεις;

– Ελπίζω ότι δεν σχεδιάζονται μαζικές συλλήψεις, άλλωστε είναι αδύνατο να συλληφθεί όλος ή σχεδόν όλος ο λαός της Ουκρανίας. Η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία είναι η Εκκλησία της πλειονότητας, σε αυτήν ανήκει η πλειονότητα των Ουκρανών. Η αντιεκκλησιαστική εκστρατεία στρέφεται κατά της ιεραρχίας και των πλέον επιφανών κληρικών. Ο εκφοβισμός των αρχιερέων και των κληρικών και στη συνέχεια να επιτευχθεί η υπακοή των λαϊκών, σε αυτό κατά πάσα πιθανότητα

συνίσταται το διαφαινόμενο σχέδιο δράσεως. Και βεβαίως, η παράνομη αφαίρεση των ιερών σεβασμάτων, που είναι τα σύμβολα της ουκρανικής Ορθοδοξίας.

Οι ουκρανικές Αρχές αισθάνονται μια πλήρη ατιμωρησία. Στον δυτικό κόσμο δεν υπάρχει κανείς (ίσως με εξαίρεση την Ουγγαρία), που θα τολμούσε να ασκήσει έστω κάποια κριτική των ενεργειών τους. Επομένως τους επιτρέπεται να πράττουν σχεδόν το παν, προκειμένου να πετύχουν την κατά το μέγιστο δυνατό απομάκρυνση ανάμεσα στο ρωσικό και τον ουκρανικό λαό. Η Εκκλησία, τα μνημεία, το εκπαιδευτικό σύστημα είναι απλώς εργαλεία για την ενεργοποίηση του μίσους και την απομάκρυνση της ειρήνης. Προσπαθούν πρώτα να εξαφανίσουν το κοινό παρελθόν και στη συνέχεια και το κοινό μέλλον. Πρόκειται για ένα τερατώδες κοινωνικό πείραμα.

– Επίκειται άραγε η σκόπιμη σύλληψη κληρικών της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας από τις ουκρανικές Αρχές με σκοπό την μετέπειτα ανταλλαγή τους με αιχμαλώτους πολέμου από τις ένοπλες δυνάμεις της Ουκρανίας;

– Φοβάμαι πως υπάρχει αυτή η απειλή και, δυστυχώς, είναι αναπόδραστη για όσους πήραν τη θαρραλέα απόφαση να μείνουν με το ποίμνιό τους. Βεβαίως, η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία θα πράξει με όποιο τρόπο μπορεί να συνδράμει στην απελευθέρωση των κληρικών της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, στην παροχή της δυνατότητας να υπηρετούν εκεί, όπου δεν θα κινδυνεύουν. Αλλά οι δυνατότητές μας εδώ είναι πολύ περιορισμένες.

Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις απελευθερώσεως από την αιχμαλωσία. Όταν ανταλλάχθηκε ο πρωθιερέας Ανδρέας Παβλένκο από το Λισιτσάνσκ όλοι χαρήκαμε ειλικρινά. Η παράνομη σύλληψη και οι βασανισμοί του, δυστυχώς, είναι ένα επιπλέον τεκμήριο των αντιεκκλησιαστικών διωγμών, οι οποίοι θα γραφούν δια παντός στην ιστορία της ανθρωπότητας.

– Οι Ουκρανοί ουνίτες εισήγαγαν το γρηγοριανό ημερολόγιο, ενώ η εκκλησιαστική «επαρχία» Οδησσού της σχισματικής «Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας» το νέο ιουλιανό. Ελλοχεύει ο κίνδυνος μιας βίαιης αλλαγής του ημερολογίου, το οποίο ακολουθεί η κανονική Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία, η οποία όπως και η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία ζει με το ιουλιανό ημερολόγιο;

– Όλο αυτό το επικοινωνιακό πλαίσιο, που συνδέεται με το ημερολόγιο, αποδεικνύει ότι έξωθεν δυνάμεις ανέλαβαν την ολοκληρωτική μεταρρύθμιση του εκκλησιαστικού τοπίου στην Ουκρανία. Στους σχεδιαστές αυτής της διαδικασίας το λιγότερο, που ενδιαφέρει είναι οι πνευματικές παραδόσεις των Ουκρανών ορθοδόξων, οι ιδιαιτερότητες της εκκλησιαστικής τους ζωής, όλα εξισώνονται στην προκρούστειο κλίνη, διότι αυτό βολεύει την κυρίαρχη πολιτική δύναμη. Και, βεβαίως, ένας από τους σκοπούς είναι η καθιέρωση διαφορετικού ημερολογίου από εκείνο, που ακολουθεί η Ρωσική Εκκλησία, ώστε κατά το μέγιστο δυνατό βαθμό να διχαστούν Ρώσοι και

Ουκρανοί.

- Εάν οι ουκρανικές Αρχές συνεχίσουν τις διώξεις είναι πιθανό η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία να «διαμελισθεί»: ενορίες της να «διαφύγουν» σε άλλες Εκκλησίες – της Πολωνίας, της Ρουμανίας, της Σερβίας;

– Πράγματι, δεχόμαστε πληροφορίες ότι ρουμανικές κοινωνικές οργανώσεις κάλεσαν τις ρουμανόφωνες ενορίες της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας να ενταχθούν στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρουμανίας, αλλά οι εκκλήσεις αυτού του είδους είναι άκυρες από πλευράς κανονικού δικαίου. Είναι προφανές ότι οι κοινωνικές οργανώσεις δεν έχουν λόγο στον καθορισμό των κανονικών ορίων της μιας ή άλλης τοπικής Εκκλησίας. Οποιεσδήποτε προβλέψεις εδώ στερούνται νοήματος.

– Στις 21 Φεβρουαρίου αναμένεται στο Κίεβο η εκδίκαση επί της αγωγής της Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου έναντι του ομωνύμου εθνικού πάρκου εξαιτίας της ακυρώσεως από αυτό του συμφωνητικού εκμισθώσεως των ναών στο τμήμα της Λαύρας, το οποίο λειτουργεί ως μουσείο. Ποιες είναι οι προοπτικές αυτής της διαδικασίας; Πιστεύετε σε μια δίκαιη εκδίκαση;

– Δυστυχώς, δεν μπορούμε να υπολογίζουμε σε μια δίκαιη δίκη. Δεν μπορεί να υπάρξει τέτοια, διότι όλα όσα γίνονται σε βάρος της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας έχουν προφανώς προκατειλημμένο χαρακτήρα και ουδεμία σχέση έχουν με το δίκαιο.

Ωστόσο, τούτο δεν αποκλείει τη σπουδαιότητα της συμμετοχής σε αυτή τη διαδικασία, γνωρίζουμε ότι ακόμη και ο Απόστολος Παύλος επικαλέσθηκε το καθεστώς του ως Ρωμαίου πολίτη για να υποστηρίξει τα δικαιώματά του. Σε κάθε περίπτωση ανεξαρτήτως της ετυμηγορίας αυτής της άδικης δίκης, θα προσευχόμαστε για τους κληρικούς και λαϊκούς της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας και για τη διαφύλαξη αυτού του μεγάλου ορθόδοξου ιερού σεβάσματος.

– Είναι νόμιμες οι ενέργειες κατά της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας σύμφωνα με την ουκρανική νομοθεσία, το Σύνταγμα και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου;

– Εννοείται ότι οι ενέργειες αυτές είναι παράνομες τόσο σύμφωνα με την ουκρανική, όσο και σύμφωνα με τη διεθνή νομοθεσία. Αλλά υπό την τρέχουσα πραγματικότητα το θέμα της νομιμότητας έχει τεθεί εντελώς εκτός πλαισίου, και τούτο δεν αφορά μόνον στην κατάσταση με την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία.

Σε τελική ανάλυση οι κληρικοί και οι λαϊκοί συλλαμβάνονται ουσιαστικά όμηροι, όπως συνέβαινε στα χρόνια του εμφυλίου, όταν αθώοι άνθρωποι εξολοθρεύονταν και διώκονταν μόνον και μόνον επειδή ανήκαν σε μια εχθρική τάξη. Τώρα σε αυτή την «εχθρική τάξη» κατατάχθηκε ολόκληρη η Εκκλησία από μια δράκα διαχειριστών της εξουσίας και των αλλοδαπών συμβούλων τους.

– Ταιριάζουν οι παραλληλισμοί με τα γεγονότα προ εκατονταετίας, για παράδειγμα με την κρατική εκστρατεία για την κατάσχεση των εκκλησιαστικών τιμαλφών, η οποία συνοδευόταν και από το κλείσιμο μερίδας ναών και τις συλλήψεις κληρικών;

– Το Κίεβο αντιμετωπίζει την Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία ως εμπόδιο στην πορεία προς ένα «λαμπρό ευρωπαϊκό μέλλον». Το ίδιο έπρατταν και οι μπολσεβίκοι, θεωρώντας ότι η Ορθοδοξία τους εμποδίζει να οικοδομήσουν τον «κομουνιστικό παράδεισο» επί της Γης. Οποιαδήποτε εξουσία, για την οποία η πίστη είναι «εμπόδιο», όπως δείχνει η ιστορία, είναι έτοιμη για τις πλέον απηνείς ενέργειες εναντίον του ίδιου της του λαού. Γι' αυτό προσευχόμαστε θερμώς υπέρ των Ουκρανών πιστών, οι οποίοι εκτός από τα βάσανα των εχθροπραξιών, υφίστανται την πνευματική βία, υπόκεινται σε διώξεις, που ουδόλως και ουδείς δεν έδωσε αφορμή γι' αυτές, διότι ουδέποτε η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία αρνήθηκε την εύλογη νομιμοφροσύνη προς τις Αρχές.

– Οι σχισματικοί από την «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας» ενίοτε συγκρίνονται με τους ανακαινιστές των δεκαετιών του '20 και '30 του περασμένου αιώνα, τους οποίους εξ αρχής υποστήριξε η σοβιετική κυβέρνηση ως ανταγωνιστές της κανονικής Εκκλησίας, όμως στη συνέχεια, όπως είναι γνωστό, και οι μέν και οι δε υπέστησαν διώξεις. Συμφωνείτε με τέτοιου είδους συγκρίσεις;

– Τόσο για τους μπολσεβίκους, όσο και για την κυβέρνηση του Κιέβου, οι σχισματικοί είναι μέσο για την επίτευξη πολιτικών στόχων. Η λεγόμενη Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας στο κοσμοείδωλο αυτό δεν είναι τίποτε παραπάνω από το ευπειθές μέσο νομιμοποίησης και διασποράς του ρωσο-ουκρανικού μίσους. Να, πρόσφατα δήλωσαν ότι υποστηρίζουν την απαγόρευση της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Γι' αυτό τον σκοπό και τους δημιούργησαν στον καιρό τους. Στην πραγματικότητα ούτε οι μπολσεβίκοι, αλλά ούτε και οι σημερινές ουκρανικές Αρχές χρειάζονται κάποια Ορθόδοξη Εκκλησία. Ακόμη και η «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας» είναι ένα προσωρινό σχήμα, αναγκαίο, όπως και οι ανακαινιστές της δεκαετίας του 1920, μόνον για την εμβάθυνση του σχίσματος. Το πόσο αχρείαστος είναι το αισθάνθηκε ήδη και ο πλέον διάσημος σχισματικός, ο Φιλάρετος Ντενισένκο, ο οποίος τέθηκε «εκτός σκηνής» μόλις ολοκλήρωσε την κακουργία του. Φρονώ, ότι αργά ή γρήγορα αναμένει την ίδια τύχη και την «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας».

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/90057/